

Władysław Hasior

Av Eje Högestätt

En dag i Warszawa för elva, tolv år sedan hamnade jag på en utställning, som tycktes mig vittna om det polska folkets hårda öden och lidanden under vårt århundrade. Utställare var en då trettiosexårig konstnär nästan okänd för oss här i Sverige, Władysław Hasior från Zakopane. Att vandra i den särartade konst som Władysław Hasior skapat kändes som att stå på en stor teaterscen. En mängd spår och minnen av den tragiska utvecklingen i Polens nutida historia hade förts samman till spännande konstverk, till reliefer, collage och assemblage. Flera av arbetena var tänkta som monument över andra världskrigets offer.

I sin sammansatthet och trasighet påminde utställningen mig om upplevelser under mina första resor genom det polska ruinlandskapet strax efter andra världskriget. Kaskader av bomber och granater över städer som Gdansk, Szczecin, Łódź, Poznan, Warszawa och Wrocław hade söndertrasat husen och rivit husgeråd och möbler i stycken. Det var som om konstnären hade samlat brottstycken ur ruinhögarna, sentida föremål som explosionerna splittrat eller gamla som krevadhålorna blottat i det såriga kulturlandskapets jord. Dockor, smycken, leksaker, musikinstrument, tränsar, snoddar, bårder, girlanger, trädgårdsredskap, stycken av glas och speglar, draperier, tygrester

hade Hasior fört samman i sina konstverk, dessa och andra föremål och brottstycken ur den polska verkligheten och kulturmiljön. Han hade emellertid sammanfogat dem till nya enheter, till en ny verklighet, konstnärens i konstverket.

Hasior är utbildad till bildkonstnär men har också arbetat med film och teater, framför allt som scenograf. Han kommer ur samma konstnärliga miljö och tradition som den moderna polska teaterns experimentatörer, en Jerzy Grotowski i Wrocław, en Jozef Szajna i Warszawa, en Tadeusz Kantor i Kraków, en Henryk Tomaszewski inom pantomimen i Wrocław. Kritikern dr Hanna Kirchner skrev 1971 i katalogen till Hasiors utställning på Museum Bochum: "Han bemödar sig om att förbinda, eller bättre överlappa olika bildskapande kategorier till ett verk — till en självständig bildskapande teater — en syntes av skulptur, måleri och scenkonst — där rörelsen, ljuset, klangen och till och med elden, vattnet och vinden utnyttjas. Denna dramatik arbetar Hasior in i sina verks inre, in i själva materialets egen struktur; när elden brinner, ropar glasskärvorna, blöder den dödligt sårade bleckplåten; när cementen grävs upp ur marken uppenbarar dess nakna kropp tidens och dödens drama. Också genom verkens uppbyggnad förstärker Hasior det dramatiska elementet;

triptykformen visar oväntat sitt inre, de flerfaldigt utvikta fanorna breder ut sig som levande bilder. Flykt, fall, angrepp, knivens genomstöt, hästar som kommer skenande, ett flygplan som kommer glidande, motiv i Hasiors kompositioner som samtidigt är dramatiska och poetiska handlingar.”

De enskilda konstverken på Hasiors utställning berättade också om det polska folkets bundenhet till en tradition av sång och musik, av folklore, av stark religiositet, av gamla seder och bruk — framför allt från de bergstrakter i Tatrakedjan som är Hasiors hemtrakter. ”Hasiors tar i sina verk vara på den sakrala konstens olika former och omdanar dem, ofta på basis av dess folkloristiska version: triptyken, kapellet, fanan, heliga bilder i gyllene eller silverne skrudar, motivbilder, kistemblem. Han använder också former från den magiska konsten; totemföremål, fetischer, dockor från gamla folkliga polska ritualer. I hans fanor finner man utgångspunkter från polska krigsblem och vapen, den polska adelns rika dräkter, mattor (arras) och gobeliner. Gärna smyckar han sina verk med alster från den naiva marknadskonsten, anknyter till en särskild gren av goralernas folkliga konst, glasmåleriet” (H. Kirchner i den förutnämnda katalogen år 1971.) De assemblage, collage och standar som Hasiors skapade under 1960-talet har efter några utställningar i Skandinavien fångat även den svenska konstpubliken, och många verk har stannat i privata och offentliga samlingar. När Władysław Hasiors nu för första gången presenteras för malmöpubliken är det emellertid med en idéutställning. Den är

föranledd av ett par diskussioner med konstnären under hans besök i vårt land för att fullbörda sitt stora skulpturala verk ”Solspann” vid den betydande vattenled som förbinder Mälaren med Östersjön, Södertälje kanal. Det är ett av de största dekorativa konstverk som skapats i vårt sekel, sex väldiga hästar spränger jordytans hölje och galopperar fram över ristningar och över en rödgyllene solskiva på en trädklädd kulle vid vattnet. På sina väldiga ryggar och fastvuxna vid deras utsträckta långa kroppar bär de föremål ur eller snarare minnen av kulturlandskapets jord eller historia. Det är former av metall eller betong, vilka erinrar om kors och kräklor, om industrins och hantverkets instrument, om vapen och maskiner, ibland så obestämbara att de också associerar till naturens djurformer. Hasiors utflykter ställes ofta till de äldsta monumenten, hällristningarna, runstenarna, sten- och bronsåldersgravarna, de forntida skeppssättningarna — Ale stenar och Kivik.

Konstnären har varit förtegen om innehållet i sin idéutställning. När detta skrivs i november 1976 vet vi inte klart hur den skall bli. Vi vet bara att han har en idé som han under ett par veckors intensivt arbete vill förverkliga i Malmö Konsthalls arkitektur. Vi ser emellertid med stor spänning och förväntan fram emot vad som skall ta form under december 1976 i vår nya utställningshall.

Vårt tack går först och främst till Władysław Hasiors, också till kritikern Anna Micińska för hennes introduktionsartikel och till de representanter i Sverige för polsk kultur och diplomati vilka underlättat denna utställnings tillkomst.

Introduktion till Władysław Hasiors konst

Av Anna Micińska

Władysław Hasiors namn och skapande är idag allmänt känt i Polen främst tack vare flera utställningar och ett tiotal publikationer om honom, framför allt kan nämnas boken "Hasiors" av Andrzej Banach. Några filmer har ägnats honom, bl a den senaste "Żywioły Władysława Hasiora" gjord av Grzegorz Dubowski, vilken film visats i ett TV-program med titeln "Sam na sam z Władysławem Hasiorem". Sist men inte minst vilar hans ryktbarhet på hans mångsidiga och olikartade verksamhet; som monumentskulptör, som scenograf vid Polska Teatern i Wrocław, hans samarbete med film och TV, en rad utställningar i utlandet, med framgång i São Paulo och Montevideo, Stockholm och Venedig. Begrepp som berömmelse, popularitet, succé och karriär förekommer allt oftare i samband med hans namn. Det har börjat bli svårare att finna svaret på frågan: Vem är egentligen Władysław Hasiors? Vilka krafter ligger bakom hans skapande? Vilken plats intar den del av hans konst som undflyr alla bedömningar, etiketter och definitioner mot bakgrund av polsk — och inte bara polsk — modern konst?

Vem är Hasiors? Var finns rötterna till hans skapande? Några biografiska data om honom kan delvis tjäna som svar.

Skulpturgruppen "Solspann" Södertälje 1972-1976

Han föddes i Nowy Sącz 1928 och tog som barn tidigt del i de traditionella och religiösa riter vilka i hans landsända är ovanligt mångskiftande och rika; på palmsöndagarna bar han stora blomstersmyckningar till kyrkan, han gick på marknader och bevittnade religiösa ceremonier, bl a syndaförlåtelser. Härvid absorberade han den autentiska folkkonsten i dess marknadsform. Under kriget upplevde han som tonåring hur fronten drog genom hans hemtrakt; han skickades av föräldrarna in i ghettot i staden med korgar fyllda med bröd och potatis. Han förskonades inte från fasansfulla upplevelser och intryck från dessa år.

År 1947 kom Hasiors till konstgymnasiet i Zakopane, den sk Kenar-skolan. Åren vid skolan, personligheten hos hans lärare, detta formade och uppväckte Hasiors samhällliga och organisatoriska impulser. Han var äntligen i hamn. Åren 1952-57 innebar studier vid Konstakademien i Warszawa under professor Marian Wnuk, vidare omfattande turnéer i Europa, vilka fick sin avslutning i Ossip Zadkins ateljé. Som utbildad konstnär återvände han till "sin" skola i Zakopane. Han arbetade oavbrutet där som lärare fram till 1968, sitt samhällsengagemang riktade han mot det område inom vilket han är verksam; han öppnade ett galleri — "Pegas" —, blir ordförande i Zakopanes konstnärsför-

ening. Hans skapande försummades inte; han arbetade och ställde ut i Polen och i utlandet. I sina verk gav han uttryck åt sina erfarenheter och sin tid.

Vi kommer nu in på Hasiors världs-
åskådning, det artistiska, ideella och filo-
sofiska *upphovet* till hans konst, ett upp-
hov som föranleder att det i hans konst
innefattas ett budskap som når den mest
avlägsna vrån i världen. Att säga att han
är "djupt engagerad i den moderna hu-
manismen" vore att formulera hans livs-
åskådning på ett alltför förenklat och lätt-
vindigt sätt. Om vi låter oss ledas av Ha-
siors mest inträngande kritiker ska vi för-
söka se in i det inre förmaket bland im-
pulser, premisser, emotioner och slutsat-
ser.

— Temperamentet hos en samhällsmed-
lem och förkunnare, ivern, sökandet, mot-
tagligheten, passionen; det lidelsefulla
behovet av idéer och moraliska ingripanden
i varandet i nutidsmänniskans känslor
och tankar, allt detta är premisser för
Hasiors karaktär.

— Människan gentemot verkligheten
och människan gentemot henne själv. Se-
ger över sig själv. Krig. Grymhet. Fysiskt
lidande. Kamp. Utplåning. Förintelse.
Fixeringar — men också drömmar, läng-
tan efter ro, ordning, klarhet, harmoni.

— Minnen av upplevelser och hänförel-
ser nöts mot slutgiltiga ting. En bedöm-
ning på ett moraliskt plan är nödvändig.
Bejakelse är Hasiors problem, vilket ska
lösas inom hans eget skapande. Begrepp
som konstens budskap, konstnären som
apostel — gå till mötes, uppröra, stimule-
ra. Såra och hela. Varna, påpeka, lära.
Vittna om — men också ge själva sanning-
en, "när normerna inte är fixerade, när

man själv bör söka efter dem med oupp-
hörlig möda" — det är Hasiors konstnärliga credo.

Han talar själv om detta betydligt enk-
lare — vilket inte betyder mera förvänt:
"Jag önskar jag kunde hänga upp ett an-
slag på dörren till min ateljé, ett sådant
anslag som i Polen hängdes upp av mäs-
tare inom de olika hantverken — HÄR
UTFÖRES TJÄNSTER ÅT MEDBOR-
GARNA".

Vem är Hasiör? Vem vill försöka göm-
ma sig bakom den anspråkslösa skylten?
En Skulptör? En Målare? En Scenograf?
En Regissör? En Skådespelare? En Poet?
En Kritiker? En Moralist? En Filosof?
Han rör sig med full frihet i alla konstens
sfärer och bortom dess expressivitet. Är
han en artistisk kameleont? Eller kanske
trollkarl? Magiker? Gycklare? Bułha-
kowowski, Katten Behemot och mästaren
samtidigt? En sak är säker — oavsett vil-
ket namn man försöker ge de konstnärliga
formerna av hans skapande är Hasiör
idag en samhällsföreteelse, en "officiell
person", kanske den enda konstnären vars
popularitet i Polen kan mäta sig med el-
ler rent av överstiga populariteten hos
filmens, sportens eller estradens stjärnor.
Denna popularitet utlöser kollektiva emo-
tioner hos publiken på ett sätt som är bre-
dare och ojämförligt djupare än vad hans
"kollegor i facket" har åstadkommit. Var-
för? Vilka fakta eller omständigheter har
medverkat till att just Hasiors konst som
ingen annans har dragit till sig massan
som mottagare i sitt kretslopp, rört vid

Monument "Till minne av avrättade
partisaner", Kuznice 1964

massans föreställningssfär och nått dess emotioner och känslor? Detta har kanske inträffat därför att Hasiors skapande i grunden är elittänkandets motsägelse, dess materia och element är just ett visst tillstånd av kollektivt medvetande, vilket återspeglar folkets samlade upplevelser och känslor samt förmår inte bara att omarbota konstnärliga emotioner, utan också framkalla och organisera dem. Hans skapande använder sig av formbara medel och är på samma gång teater och cirkus, tivoli och själamässa, skratkabinett och mysterium, en spirituellt och en psykoanalytisk seans... Hans verk har som inget annat vuxit fram ur masskulturen och knutits till denna; medvetet använder han tecken och symboler från denna kultur så att var och en kan tyda dem och finna en bit av sin egen värld och sin egen sanning — oavsett om resten förargar, stöter bort eller skakar honom/henne. Just så uppstår det unika, ett slags återställande av det enkla ur det sammansatta. En konstnär, vars mål för skapandet är att visa upp eller kanske materialisera nutidsmänniskans världsåskådning förutsätter lika mycket arketyper, kulturhistoriska och kulturpolitiska, som allas vår situation idag — från det inre av sin ateljé utmanar han en publik, vars egendom han blir men som han såsom ingen annan polsk konstnär tills idag har tvingat att se på sig själv och dra slutsatser.

Utmaningen har antagits.

Det finns några element som i kontakt med Hasiors skapande är synnerligen slående. Det gäller först och främst en stor, ovanlig *föreställningsförmåga* hos skaparen att använda material som inte har med "klassisk" skulptur eller "klassiskt"

måleri att göra. Det gäller vidare hans *medvetande* som konstnär — inte bara som skulptör och målare, utan också som regissör när han fram till en hel arsenal av betydelser och poetiska och litterära associationer. Han organiserar substansen och framkallar nya ramar för existensen i konstverkets gestalt. Hans verk tillkommer i en hitintills oöverträffad "täthet", suggestiva och med förmåga att påtvinga åskådaren föreställningar. Hans föreställningsförmåga och konstnärliga medvetande stöder sig samtidigt på konstens kunskap och erfarenhet, känslans organiska tillhörighet till polska och europeiska kulturtraditioner. Utan att på något sätt förneka det förflutna och konstens tradition, når Hasiors fram till intellektuella och emotionella arketyper, vilka idag är i stånd att höja hans egna problem till påföljande epoks erfarenheter och karaktäristika.

Barockens slöseri och modernismens symbolvärld i hans kompositioner, strävan att föra samman olika grenar av konsten, (Hasiors "fabula" gestaltas i titlarna på hans enskilda arbeten, målarens färger, skulptörens vyer, teaterns möjligheter att låta element av motsatser konfronteras för att skapa ett nytt tings dramaturgi, införandet av ljud- och rörelseelement i de statiska formernas konst), "naturalism" — om denna naturalism kan kallas en skarp observation av den omgivande världen och har förmågan att dra nytta av dessa iakttagelser och, slutligen, i en mycket polsk, romantisk skepnad — en specifik expressionism. Detta är några infallsvinklar på hans skapande, organiskt knutet till traditionen.

"Spelande orgel" monument över dem som stupade i kampen för det folkdemokratiska Polen, Czorsztyn, 1966

Hasiors hittillsvarande skapande Perioder och Etapper

Som alla kollegorna på konstgymnasiet arbetade Hasior huvudsakligen med trä. "Kenar" — den perioden erinrar sig Hasiors själv; då arbetade han fram ett program för konstens plastisk, vilket inte var behäftat med adjektiv som folklig eller borgerlig. Det gällde helt enkelt för ho-

nom ett logiskt skapande av ett skulpterat verk, och han fann att man bör göra . . . goda skulpturer i medvetande om problemens hela räckvidd: silhuett, färg, skala, proportion, beskaffenhet.

På konstakademien — lera, gips. Människo- och naturstudier. Hasiors nalkas

material som inte är traditionellt akademiska. Som examensarbete lägger han fram "Kristi Lidande" i keramik, senare skänkt till "Fara" i Nowy Sącz. Idéerna till sina collage, hade han dem med från Paris? Han förnekar detta och talar om sitt inre behov av att nå en ny teknik som kan bära hans nya medvetande. Han är inte intresserad av att ge namn åt sitt nya sökande. Han slår ifrån sig påträngande formler som: "Pop-art", "happening".

"På någon timme av arbete, tankar och föreställningar" — skriver en kritiker (Hanna Kirchner) som sett på i smyg — "kommer det fram en längtan till monumentet ur hans fruktansvärda och vredesfyllda manifestationer, att binda samman dessa kammarmysterier med landskap, spärta vägen för mottagaren, inte bara till de exklusiva utställningssalarna, organisera mängdens känslouttryck, skapa mål för pilgrimsfärder." På några år realiserar Hasior tre monument, påför dem vatten, eld och ljud. I hans ateljé föds ständigt nya modeller och projekt. En samling av Hasiors glasmonument reser omkring på utställningar, trasar sönder begrepp och tankebanor.

År 1970 valde ett polskt symposium av konstkritiker Hasiors "Segermonument" att uppföras i Wrocław — det första monumentet av glas i Polen och kanske i världen?

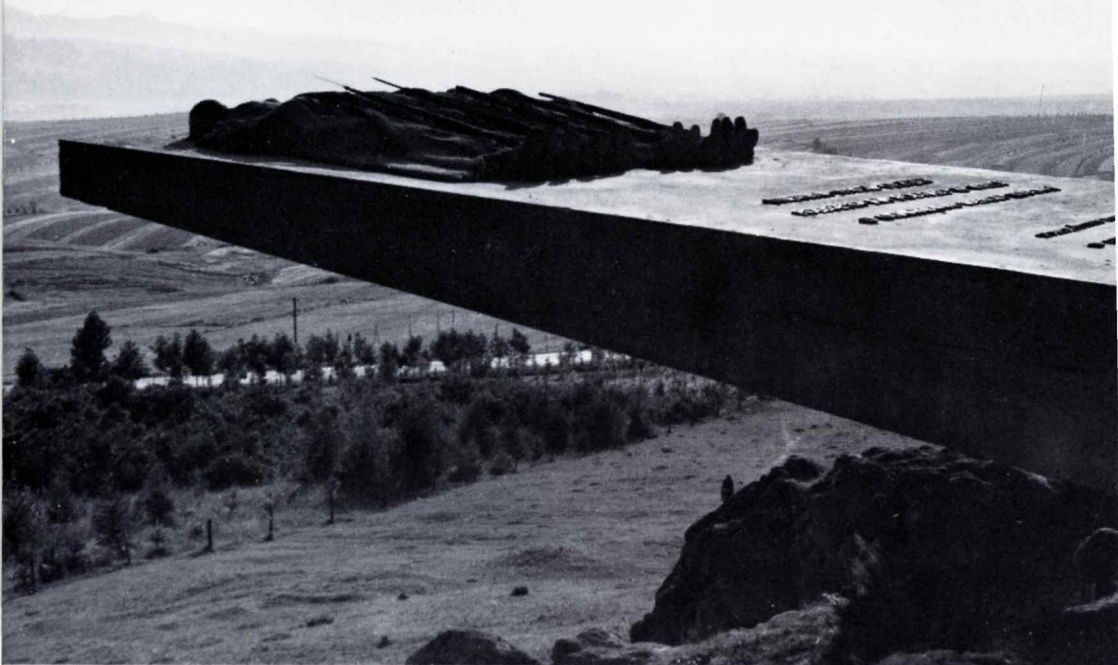
Samtidigt fylls konstnärens ateljé med nya objekt. "Standar" — attackerar samtidigt måleriet och vävkonsten. Framvuxen ur den polska historiska traditionens grund — kanske från Wawels gobelänger, kanske från stridsbanér eller kyrkliga processioners standar — färgmättade, fulla av både protest och det gro-

teska, utgör detta en etapp i Hasiors sökande, en ny konstnärlig kvalitet. En kritiker om denna etapp: "I Hasiors ovanligt förhärjande konst döljer sig ett lika förhärjande hot; det är en artist som är 'dömd' till oavbruten utveckling, till att förekomma sig själv, till en kapploppning med skaparfantasin..."

...Och så börjar Hasior rycka upp sina förvandlingar ur jorden. Stelnad betong applicerad på skelett av järn — skulptörens utmaning, vilken i sin vulkaniska frikostighet börjar längta efter ett asketiskt, enhetligt uttryck. Cykeln "Sebastian" utgörs av monument i flera gestalter till minne av den skjutna gisslan i Nowy Sącz — representerande polsk konst på den första internationella skulpturbiennalen i Montevideo 1969, cykeln "Brinner mot kriget" framför den polska paviljongen vid den 35:te biennalen i Venedig.

Med samma teknik gör Hasior nästa monument "Det brinnande Golgata" vid Louisiana i Danmark. En flock ystra hästar släpper han lösa i Södertälje, "Solspann".

Kan man kanske i introduktionen till "den nya etappen" i Hasiors skapande se prov på den "verkliga" scenografi som han påbörjade på Polska Teatern i Wrocław? Eller kanske i hans träarbeten — inspirerade av folkkonsten — mysteriefyllda former av kvasiskulpturer, vilka han utförde för Wojciech Solarz' film "Uppmaning" (Wezwanie)? Kanske en närmare förklaring till denna "nya etapp" ligger i verket "Eldfåglar", vilka lyfter från en höjd vid furstarnas av Pommern slott i Szczecin? Framtiden får utvisa detta. Nu — får vi se på och glädja oss åt det han skapat på sistone, innan han beträder

"Spelande orgel", detalj, monument över dem som stupade i kampen för det folkdemokratiska Polen, Czorsztyn, 1966

nya vägar, jagad av sin föreställnings triumferande demon.

En sak är idag oomtvistlig; Hasiors skapande är en levande och ständigt sökande konst, vilken han själv skapar i en autentisk kamp att uttrycka ett innehåll som dominerar hans generations liv och epok. Han är en konstnär som är med att skapa och uttrycka *samtiden*.

Han har alla möjligheter att för alltid bli räknad som en av 1900-talets stora mästare. I sitt hemland räknas han redan dit. I en enkät bland polska konstkritiker, medlemmar i AICA, det internationella konstkritikerförbundet, är Hasiors tillsammans med målaren Tadeusz Brzozowski erkänd som en av de mest framstående artisterna i polska efterkrigsgenerationen.

WŁADYSŁAW HASIOR:

"I skapande arbete är idén det viktigaste. Det viktiga i mina verk är deras innebörd. Jag är inte alls mån om deras varaktighet. De är ju laboratoriemässiga former och jag får inte tillskriva dem alltför stor vikt. Men jag har även ett behov att skapa varaktiga ting, monument. Trots att i atomåldern varaktighet har en mer illusorisk karaktär än någonsin tidigare. Jag fruktar maneret, som oundvikligt uppstår när man alltför länge arbetar med samma tema eller samma material. Men även jag upprepar mig — mina djärvaste 'överslag' präglas ju av en viss regelbundenhet."

Utkast till monument "Till minne av de avrättade i Nowy Sącz" 1966-1968

Biografi

1928

Föddes Władysław Hasiör den 14 maj i Nowy Sącz.

1947-52

Studier vid Konstfackskolan i Zakopane under professor Antoni Kenar.

1952

Börjar han vid Konstakademien i Warszawa under professor Marian Wnuk.

1957

Deltar i utsmykningsutställning i Warszawa och i XI Triennalen i Milano.

1958

Diplom från Konstakademien i Warszawa.

1959

Utför monumentet "Till bergets undsättare", Zakopane. Resor till Västtyskland, Belgien, Frankrike, Italien. Fr o m detta år är Hasiör återkommande utställare hos Kenars konstskola.

1960

Deltar i "Powislegruppens" och "Kenarelevernas" utställningar i Warszawa.

1961

Separatutställning på Judiska teatern,

Warszawa. Deltar i II polska utställningen för religiös konst i Kraków.

1962

Separatutställning samt deltagande i "Konst och konsthantverk från Tatraberget" på BWA, Zakopane. Deltar i utställningen "Metaforer" Sopot, Warszawa.

1963

Kollektivutställning på Ranelaghgalleriet, Paris. Separatutställning på Krzysztoforygalleriet, Kraków. Deltar i internationell tävling för Rooseveltmonument. Organiserar Pegazgalleriet på Internationella Bok- och pressklubben. Maria Kwiatowska regisserar filmen "Konversation" om Hasiørs arbete.

1964

Separatutställning Silesianmuseet, Wrocław. Deltar i polsk konstutställning i Paris, Bochum, Bukarest. Utför monumentet "Till minne av avrättade partisaner" Prag, Zakopane, Kuznice. A Banachs bok "Hasiör" utges i Kraków. Konstanty Gordon gör filmen "Władysław Hasiör" i serien Nutida polsk konst.

1965

Separatutställning på Mickiewicz museet, Warszawa. Deltar i utställningarna "Jämförelser", Sopot; VIII Biennalen i São

Skulpturgrupp "Eldfåglarna" Szczecin 1975

Paulo; "Profiler IV Polsk konst i dag", Bochum, Kassel; "Drömmen i polsk konst" (arr A Banach), Stedelijk museum, Amsterdam.

1966

Separatutställningar Współczesnagalleriet, Warszawa samt på BWA i Lublin. Deltar i utställningen "100 målningar" av polska konstnärer Sveagalleriet, Stockholm. "Spelande orgel", monument över dem som stupade i kampen för det folkdemokratiska Polen, Czorsztyn, Wzgórze. TV-filmer i Polen, Frankrike, Tyskland och Belgien.

1967

Separatutställningar på BWA paviljongen i Kraków, Poznan och Nowy Sącz. Deltar i utställningen "Nutida polskt måleri" i La Chaux, Frankrike samt i Norge, Danmark och Finland. 1967-70 ordförande i konstnärernas fackförening i Zakopane.

1968

Separatutställning på Moderna Museet, Stockholm. Deltar tillsammans med andra Zakopane-konstnärer i konstfestivalen Nowa Huta, Kraków. Artikeln "Drömmen om kristallmonumentet" i tidskrif-

Skulpturgruppen "Solspann" Södertälje 1972-1976

ten Polska. Artikel "Hasior om objektet" i A Banachs "Om polsk fantastisk konst", Kraków. Organiserar kulturfestival i Zakopane: grafiksalong, måleri, film, kritikersymposium m. m. Grzegorz Dubowski gör TV-filmen "Porträtt av Władysław Hasior".

1969

Resor till Sverige, Norge, Danmark, Belgien, Frankrike, Italien, Österrike, Väst-

tyskland, Uruguay, Argentina. Separatutställningar på Galleri F15, Moss, Norge och Desagalleriet i Kraków. Deltar i utställningarna "Perspektiv på textil", Stedelijk museum, Amsterdam. "Det moderna polska måleriets ursprung", Musée Galliéra, Paris. "Vårutställningen", Kunstnernes Hus, Oslo samt i I. Internationella Biennalen för utomhusskulptur, Montevideo. Arbetar som scenograf i Wrocław.

1970

Separatutställningar på 5. Marssalongen, Pegazgalleriet, Zakopane samt (tillsammans med Josef Szajna) "Mot kriget" 35. Biennalen i Venedig. Deltar i utställningarna "100 år polsk konst" Royal Academy of Art, London samt "12 år polsk konst", Västtyskland. Scenograf för Molières "Don Juan", Wrocław. Tillsammans med Wojciech Solarz filmen "Vädjan" om Polen för den västtyska televisionen. Ett reportage om "Hasiors arbete med sina skulpturer" som ingick i filmen görs av Warszawas TV. Bayerns TV gör ett reportage om bl. a. Hasiors arbeten på Biennalen i Venedig. Börjar som lärare vid konstskolan i Wrocław.

1971

Scenografi för "Ett mänskligt ting" av K. Skuszanka efter Jastrum- och Strindbergstexter i Wrocław. Separatutställningar i Wrocławsk Arkitekturmuseum samt museet i Bochum, Västtyskland. Belöning från Kulturministeriet. Deltar i XI Biennalen i São Paulo.

1972

Deltar i den polska utställningen på Edinburgh-festivalen. Utomhusskulpturen "Det brinnande Golgata". Separatutställningar på Louisiana samt på Konsthallen i Södertälje, där han påbörjar skulpturgruppen "Solspann".

1973

Separatutställningar på Centrum för propagandakonst i Łódz, på Galleri F15,

Moss samt på Nordjyllands Konstmuseum, Aalborg. Utomhusutställning med standar, Łacko. Grzegorz Dubowskis film "Vernissage bland äppleträd", Warszawas TV. Arbetar vidare på "Solspann".

1974

Börjar arbeta med segermonumentet i glas "Till minne av dem som marscherade sida vid sida till himlen", Wrocław. Artikel "Frågor och längtan?" Polska nr 5/74. Separatutställningar på BWA, Kraków samt på Kungliga slottet, Warszawa. Deltar i Biennalen i Menton; utställningarna "Polen idag", USA samt "Polska gobelänger", Prag. Utmärkelse från Polska konstrådet: "Krzysz Kwalerski Order Odrodzenia Polski".

1975

Separatutställning, Pommerska slottet i Szczecin. Utomhusskulpturen "Eldfåglarna". Deltar i utställningarna "Romantik", Zachetagalleriet, Warszawa, "Modern polsk konst", Hamburg, Hannover, Stuttgart samt i Mexico. TV-program "Tête-à-tête med Władysław Hasiór", Warszawa. Av konstkritikerna i polska AICA tillsammans med Tadeusz Brzozowski vald bland de "Främsta polska konstnärerna under 30 år".

1976

Separatutställningar på X Salon Marcowy BWA, Zakopane samt Göteborgs Konsthall. Fullbordade skulpturgruppen "Solspann" vid Södertälje kanal.

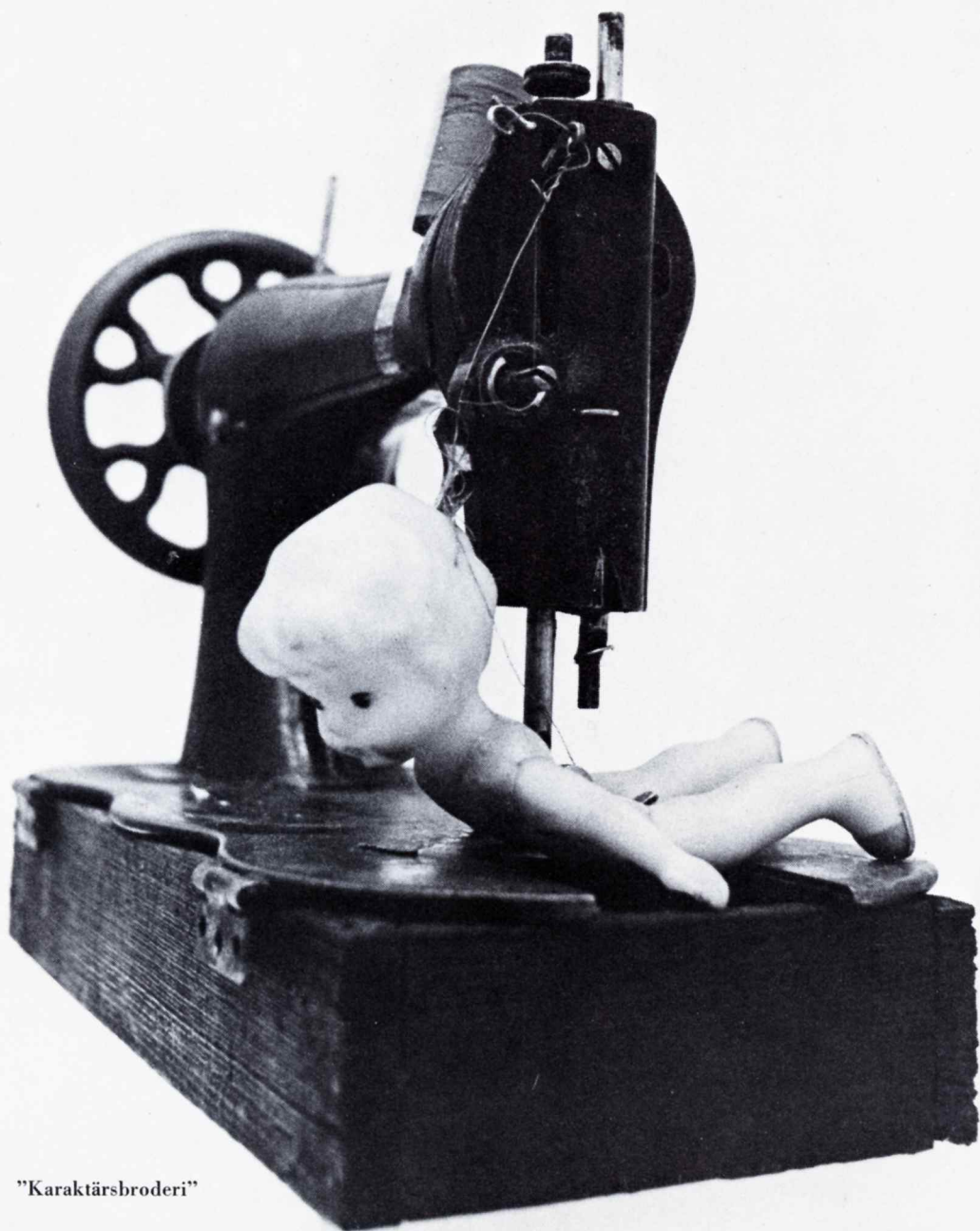

Władysław Hasior arbetar med sin idéutställning i Malmö Konsthall

Den 8 december 1976

← Den 8 december 1976

"Karaktersbroderi"

"Jag kommer aldrig att glömma dej"

Den 9 december 1976

Den 9 december 1976 →

”Väntan”

MALMÖ KONSTHALL 18.12 1976 — 13.2 1977

Władysław Hasior en idéutställning

Katalogredaktion: Eje Högestätt, Anna Holmbom

Biografin hämtad ur Göteborgs konstmuseums katalog
”Władysław Hasior”

Ett särskilt tack till Nationalmuseet i Wrocław och dess
chef Dr Leszek Itman för tillmötesgåendet av lån ur den stora
Hasior-utställningen i Göteborgs konstmuseum

Översättning: Joanna Nicklasson-Młynarska

Fotografer: Władysław Hasior, Jan Nordahl, Edgard Eriksson

Malmö Konsthalls katalog nr 20

Tryckerigruppen, Malmö, 1976

MALMÖ KONSTHALL, S:t Johannesgatan 7, Malmö,
tel 040-14 20 88

Postadress: Box 17127, 200 10 Malmö 17

Öppettider: tisd och torsd 12-20, onsd 12-22, fred-månd 12-18

← ”Dignitär”

Niobe, 1961, tillhör Konstmuseet i Łódź →

